

strækning Bestemmelserne i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 vedrørende fredelig Bilæggelse af mellemfolkelige Stridigheder finde Anvendelse.

Artikel 30.

Hvis en Voldgiftsaftale ikke kommer i Stand inden tre Maaneder efter Rettens Oprettelse, kan den ene eller den anden af Parterne gennem en Anmodning forelægge Tvistigheden for Retten.

Artikel 31.

Hvis Voldgiftsaftalen enten ikke fastsætter noget eller ikke er kommet i Stand, vil Retten have at anvende de Regler, der opregnes i Artikel 38 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje. Findes der ingen Bestemmelser anvendelige paa den foreliggende Tvistighed, vil Retten træffe Afgørelse i Sagen efter Ret og Billighed.

Kapitel V. — Almindelige Bestemmelser.

Artikel 32.

1. I alle Tilfælde, hvor Tvistigheden er Genstand for Voldgift eller retlig Afgørelse, særlig, hvis det Spørgsmaal, angaaende hvilket Parterne er uenige, fremkommer som Følge af allerede foretagne Handlinger eller Handlinger, der er ved at blive foretaget, skal den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Overensstemmelse med Artikel 41 i dens Statut eller Voldgiftsretten indenfor den kortest mulige Frist angive, hvilke foreløbige Forholdsregler, der bør træffes. De stridende Parter er forpligtede til at rette sig herefter.

2. Hvis Tvistigheden bringes for Forligsnævnet, kan dette anbefale Parterne saadanne foreløbige Forholdsregler, som det maatte skønne nyttige.

3. Parterne forpligter sig til at afholde sig fra ethvert Skridt, der kunde have foregribende Virkning med Hensyn til Udførelsen af den rettlige Afgørelse eller Voldgiftskendelsen eller af den Ordning, som kan blive foreslaaet af Forligsnævnet, og i Almindelighed til ikke at foretage nogen Handling af hvad Art det maatte være, som kunde være egnet til at skærpe eller udvide Striden.

Artikel 33.

Hvis en retlig Afgørelse eller en Voldgiftskendelse bestemmer, at en Afgørelse eller Foranstaltning truffet af en af de stridende Parters juridiske Myndigheder eller en hvilken som helst anden Myndighed enten helt eller delvis er i Modsætning til Folkeretten, og kan ifølge den paagældende Parts Statsforfatning Følgen af denne Afgørelse eller Foranstaltning ikke eller kun ufuldstændig afhjælpes, er Parterne enige om, at den rettlige Afgørelse eller Voldgiftskendelsen skal tilkende den forurettede Part en passende Godtgørelse.

Artikel 34.

1. Denne Overenskomst skal være anvendelig mellem de høje kontraherende Parter, selvom en tredje Magt ligeledes maatte være interesseret i Tvistigheden.

2. Under Forligsbehandlingen kan Parterne efter fælles Overenskomst opfordre en saadan tredje Magt til at møde.

3. Hvis en tredje Magt under en Rets- eller Voldgiftsforhandling er af den Anskuelse, at den i en Tvistighed har en Interesse af juridisk Art, som vil kunne blive berørt af Afgørelsen i Sagen, kan den henvende sig til den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller til Voldgiftsretten med Anmodning om at maatte møde. Domstolen eller Retten træffer Afgørelsen.

4. Hvor der er Spørgsmaal om Fortolkning af en Overenskomst, hvori andre Stater end de paagældende deltager, skal Retsskriverkontoret for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller Voldgiftsretten uopholdelig give disse Meddelelse.

Enhver af dem har Ret til at give Møde, og hvis en Stat benytter sig af denne Ret, er den Fortolkning, der udtrykkes i Kendelsen, bindende for den.